

Ο πολυμήχανος κύριος Κούκης

Ο πρόεδρος της εταιρείας πληροφορικής Temenos, που αναπτύσσει λογισμικό για τράπεζες, **ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΚΗΣ**, ενσαρκώνει το πρότυπο του δαιμόνιου Έλληνα επιχειρηματία που τα καταφέρνει παντού ανεξαρτήτως τόπου, χρόνου και δυσχερειών.

ΤΗΣ **ΒΑΣΩΣ ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΥ** vmihop@yahoo.gr
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: **ΖΩΗ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗ**
www.zoehatzigiannaki.com

ΣΤΟ E-MAIL ΤΟΥ ήταν σαφής: «Θα σας περιμένω στο γραφείο μου, στην "πλατεία των φιλοσόφων"». Ο Γιώργος Κούκης μόλις έχει επιστρέψει από την Ινδία κι ετοιμάζεται για το Λονδίνο. Κάνει περίπου 190 πτήσεις τον χρόνο, προκειμένου να επισκεφτεί τα 64 γραφεία του και τους 600 πελάτες - τράπεζες σε 130 χώρες. Η εταιρεία Temenos, αντικείμενο της οποίας είναι η ανάπτυξη λογισμικού για τράπεζες, απολαμβάνει σήμερα διεθνές κύρος και ο ίδιος δρέπει τους καρπούς. «Στη ζωή πρέπει να είσαι ευγνώμων γι' αυτά που έχεις. Την εταιρεία την αγόρασα χρεοκοπημένη, δεν είχα λεφτά ούτε να πληρώσω τους μισθούς των υπαλλήλων, δεν πήρα όμως ούτε ένα δολάριο δάνειο και μέχρι σήμερα η εταιρεία δεν έχει κανένα χρέος. Τώρα είναι κορυφαία στον κόσμο, πήραμε βραβείο για το καλύτερο προϊόν λογισμικού και έχουμε πελάτες τις πιο σημαντικές τράπεζες διεθνώς», σημειώνει ο ίδιος.

Ο επιχειρηματίας, τόσα χρόνια, έχει δει πολλά κι απολαμβάνει τις διαφορές που βλέπει στον κόσμο: «Όπου κι αν πηγαίνω, νομίζω ότι έχω γεννηθεί εκεί, και όταν βλέπεις τα πράγματα μέσα από τέτοια οπτική, ο κόσμος είναι όμορφος κι έτσι μπορείς να δεις το πρόσωπο του Θεού. Όλοι οι άνθρωποι είναι ίδιοι, γελούν με τα αστεία, πονούν όταν τους χτυπήσεις, θέλουν τα παιδιά τους να έχουν στέγη, μόρφωση και φαγητό. Δεν υπάρχει μετανάστις που να μη θέλει να γυρίσει πίσω, όμως οι μεγάλες αλλαγές ποτέ δεν έρχονται από τους πολλούς, αλλά από τις μονάδες», επισημαίνει με φιλοσοφική διάθεση.

Με καταγωγή από τη Χαλκίδα, μεγάλωσε στο Λαύριο σε μια πολύτεκνη, πάμφτωχη, αλλά πολύ τρυφερή κι αγαπημένη οικογένεια, με έναν πατέρα ταλαιπωρημένο από μερική αναπηρία λόγω εργατικού ατυχήματος. Απόφοιτος της Ανωτάτης Εμπορικής, το 1960 βρέθηκε στη Ρόδο με δικό του λογιστικό γραφείο να δουλεύει ακατάπαυστα, μέχρι τα ξημερώματα, όπως άλλωστε κάνει και σήμερα. «Δηλώνω εργασιομανής ακόμη και τώρα που

Δεν καταλαβαίνω τι θα πει, "δεν μπορώ να το κάνω". Σε είκοσι μία μέρες έμαθα όλα τα συστήματα των υπολογιστών και στο ζενίθ της καριέρας μου άνοιξα τη δική μου εταιρεία. Ήταν Μάρτιος του 1987».

1 δεν χρειάζεται. Εκείνες οι εποχές ήταν δύσκολες. Κάθε 200 μέτρα σε σταματούσε η κούντα για έλεγχο καθώς απαγορευόταν η κυκλοφορία. Δεν το άντεχες», θυμάται. Την ίδια εποχή γνωρίζει κι ερωτεύεται τη σύζυγό του, με την οποία είναι μαζί 44 χρόνια κι αποφασίζει να την ακολουθήσει στο Βέλγιο, όπου ζούσαν οι γονείς της. Εκεί έμεινε τρεις μήνες. Εβρεχε κάθε μέρα και η Ελλάδα του έλειπε. «Φύγαμε για το Λονδίνο, όπου εκεί έπλενα πιάτα και η γυναίκα μου σερβίριζε, όμως τα χρήματα ήταν ελάχιστα και η άδεια παραμονής δεν έβγαине με τίποτα. Εκείνη την εποχή μόνο δύο χώρες δέχονταν μετανάστες, ο Καναδάς και η Αυστραλία. Ο Καναδάς είχε χιόνια και η Αυστραλία ήλιο κι ακρογιαλιές. Η επιλογή ήταν εύκολη. Φύγαμε για το Σίδνεϊ, ενώ η γυναίκα μου ήταν δύο μηνών έγκυος», αφηγείται.

Στο Σίδνεϊ έφτασαν με μοναδικό εφόδιο την αγάπη τους και τη δύναμη της οικογένειάς τους και φυσικά με το πείσμα να τα καταφέρουν. Εκείνος δούλευε στη λάντζα κι εξοικονομούσε ελάχιστα. Κάθε πρωί αγόραζε την εφημερίδα κι έτρεχε στους τηλεφωνικούς θαλάμους να ψάξει για δουλειά. Και η καλή δουλειά σε ένα λογιστικό γραφείο δεν άργησε να βρεθεί. Τον ίδιο καιρό γράφτηκε στο πανεπιστήμιο για να σπουδάσει οικονομικά και

επιχειρήσεις. Το πρωί δούλευε, το απόγευμα διάβαζε, το βράδυ ξαναδούλευε και κοιμόταν το πρωί δύο ώρες μόνο. «Έμαθα να μην κοιμάμαι, με βοήθησε η φύση μου σε αυτό. Ακόμη και σήμερα κοιμάμαι ανά δύο μέρες. Δεν μπορώ να κάνω το χρόνο μου. Εξάλλου η νύχτα γεννάει τις καλύτερες ιδέες», συμπληρώνει.

Στον κόσμο της τεχνολογίας.

Η πρώτη του επαφή με τα ηλεκτρονικά συστήματα έγινε το 1973, όταν εργαζόταν στην αυστραλιανή αεροπορική εταιρεία Quantas. Η αμερικανική εταιρεία που τους προμήθευε τους υπολογιστές είχε ανοίξει αντιπροσωπεία στο Σίδνεϊ και του έκανε πρόταση. Πήγε ως υπάλληλος και σε δύο χρόνια ανέλαβε διευθυντής. Ήταν ο πρώτος μη Αμερικανός μανάτζερ της εταιρείας. Εκεί έμαθε καλά το software. «Δεν καταλαβαίνω τι θα πει "δεν μπορώ να το κάνω". Σε είκοσι μία μέρες έμαθα όλα τα συστήματα των υπολογιστών και στο ζενίθ της καριέρας μου άνοιξα τη δική μου εταιρεία. Ήταν Μάρτιος του 1987».

Ενας Αμερικανός χρηματοδότης του παρείχε κεφάλαια να αγοράσει στην Ελβετία μια πολύ καλή εταιρεία με ηλεκτρονικά συστήματα για τράπεζες, πλην όμως χρεοκοπημένη. Την Temenos. Παρά τις αντιδράσεις των

1. Επιτυχία. Ο αυτοδημιούργητος Έλληνας επιχειρηματίας Γιώργος Κούκης στο γραφείο του.

2. Γραφείο. Το κτίριο στην καρδιά της Γενεύης, όπου στεγάζεται η εταιρεία Temenos.

3. Πρωτεύουσα. Αποψη της Γενεύης, όπου έχει την έδρα της η εταιρεία Temenos.

4. Σύμβολο. Το χρυσό κλειδί, η καρφίτσα που φορούν οι υπάλληλοι της εταιρείας. Συμβολίζει το κλειδί της επιτυχίας, που για την εταιρεία είναι ο άνθρωπος.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ Ευεργετώντας σιωπηλά

Ο ΑΞΙΟΠΡΟΣΕΚΤΟΣ αυτός άνθρωπος, πάνω από όλα διαθέτει το φιλότιμο ενός Έλληνα. Πληροφορηθήκαμε από άλλη πηγή ότι έχει βοηθήσει πολλά ελληνόπουλα να πάνε σχολείο, να σπουδάσουν και να δουλέψουν, αλλά εκείνος δεν το διατυμπανίζει. Έχει επίσης χρηματοδοτήσει κατά καιρούς, πολλά ερευνητικά ιατρικά πρότζεκτ. Όταν τον ρωτάμε γιατί το κάνει, απαντά ότι το καλό είναι για να το κάνεις κι όχι να το λες...

συμβούλων του, επένδυσε και δικαιώθηκε. «Την αγόρασα 948.000 δολάρια και επτά χρόνια αργότερα η εταιρεία έφτασε στο χρηματιστήριο με αξία 1,4 δισ. ελβετικά φράγκα και σήμερα τα 2,5 δισ.».

Για τον κ. Κούκη δεν υπάρχει τυχαίο. «Η ζωή μας είναι μια σειρά από επιλογές. Εμείς είμαστε οι μόνοι που επιλέγουμε για ό,τι μας συμβαίνει, έχουμε μυαλό και βούληση. Όταν τρακάρεις με το αμάξι, φταίει αυτό; Εσύ το οδηγείς. Να θεωρείτε τον εαυτό σας τυχερό όταν σας συμβαίνουν άσχημα πράγματα, γιατί έτσι πλάθετε χαρακτήρα κι όταν όλα πάνε καλά να μην επαναπαύεστε, αλλά να ανησυχείτε λίγο», συμβουλεύει. ■